

Cena posamezni šte. 1 Din 50 p.

Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja enkrat na mesec.

Poštni čekovni račun šte. 12450.

DRŽAVNI

UPOKOJENEC

Glasiilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

V Mariboru, dne 25. julija 1928.

Uredništvo in uprava: Maribor, Ob bregu 14.

Društvene vesti.

Pozor, člani društva drž. upokojencev za Slovenijo, zdaj v Mariboru. Odborova seja se vrši v nedeljo dne 12. avg. t. l. ob 10. uri dop. v Sodnijski ulici. Tudi gg. neoborniki, kateri se zanimajo za društvene zadeve, so dobrodošli. Govorilo se bo: 1. Kaj nam je storiti, da dosežemo svoj cilj. 2. Ali so pokojnine staroupokojencev državno breme.

Krožek upokojenega učiteljstva ima svoj redni mesečni sestanek v sredo dne 2. avg. t. l. pri Balonu v Pobrežju. Zadnji sestanek ni bil povoljno obiskan. Kot gosti so nas počastili gg. tovariš Blaž Jurko, celjski sreski poglavar dr. Farčnik, sin našega vrlega tovariša Toneta Farčnika, — z gospo soprogo in akt. tovariš šolski upravitelj Tušak z gospo soprogo.

Petje naših nagrobnic. Zadnjič se nam je vrnila pomota, pravilno se naj glasi: pozauna I., trombon II., III., IV.; ako trombona IV. ni, pa krilovka (Flügelhorn) I. in II.

Zaostalo članarino so poslali po Din 24: gg. B 16, L 4, O 2, P 15, 28 W 3 (18 Din) Hvala lepa! Ostale p. n. gg. dolžnike pa nujno prosimo. Z vrnitvijo »Upokojenca« ali pa z izjavo, da izstopi, še ni plačan dolg.

Odgovori. Ahačič — Dvor, Vaš izstop vzamemo na znanje. Z izstopom si prihranite mesečno Din 2, na drugi strani pa škodujete sebi in drugim t. j. organizaciji, katero slabite. Le v slogi je moč!

Vagaja Ivan — Ljubljana. Četudi niste član ne Vi ne ga. B. Vam izjemoma odgovarjamo sledeče: Naš član po poklicu maser, je dobil obrtno dovoljenje, da bi lažje izhajal on in njegovi. V kratkem so mu odtegnili drag. doklado. Ker kot maser ni primerno zaslužil, je odložil to obrt in strada dalje. To je vnebovpijoča krivica. Kar se tiče drag. doklad, čitajte »Upokojenca« šte. 2.

Jenko — Ljubljana. V naš članek »Uslužbeni davek« so se vrinile nekatere pomote, katere bo popravil prihodnji Upok. Čitajte »Odpremljanje uslužbenkega davka«.

Marolt Ivan — Kostanjevica. V Mariboru se je ustanovila »Pogrebna« imenovana »Samopomoč«, ki pa velja zaenkrat samo za mariborsko oblast.

III. redni občni zbor društva drž. upokojencev in upokojenk za Slovenijo, zdaj v Mariboru, se je vršil 24. m. m. Bil je dobro obiskan, večino so tvorili, kakor vedno, nižji upokojenci. Vsakokrat pogrešamo skoro vso našo inteligenco. Ali se je potem čuditi, ako se naše upravičene zahteve ne ovažujejo? Občni zbor je samo enkrat v letu in še takrat gotovih gospodov ni! Velecenjena inteligenca, to ni Vam v čast, pač pa Vam in kar je najhujše tudi nam v škodo. Letos ni izgovora, vsi lokalni listi — hvala jim — so objavili dan in kraj obč. zbora. Pogrešamo tudi naše nemške in druge sotrpine, četudi je naše društvo nepolitično, nestrankarsko. Politike, strankarstva ne gojimo, za take neumnosti smo prezreli! Nam se gre v prvi vrsti in samo le za vprašanje želodca. Kdor temu da, kar mu gre, ta je naš.

Občni zbor je otvoril predsednik gosp. dr. Josip Kronvogel, dvorni svetnik v p., pozdravil vse navzoče posebno pa gosp. tovariša Konrada Breg, kot zastopnika naših vrlih sotrpinov v Ptujju in v okolici, kateri nam je izročil od Ljubljanske kreditne banke v Ptujju za tiskovni sklad podarjeni znesek Din 50, za kar občni zbor izreka najtoplejšo zahvalo.

G. predsednik se spominja v tekočem letu umrlih članov: Dekleva Josip Gerbec Ivan, Masten Josip, Polanec Gregor, Ralca Andrej, Salmič Anton, Šmid Matija, Zupanek Josip, Sdolšek Ivan, podporni član dr. Pipuš. V znak sožalja vstanejo navzoči. Hvaležno se spominja podpornih članov, izmed katerih se posebno odlikujejo učiteljska društva, denarni zavodi, ravnateljstva srednjih in meščanskih šol itd.

Poročila načelstva, vodstev krajevnih skupin, preglednikov računa in slučajnosti prinese prihodnji Upokojenec.

Volitve. Predsednikom je bil ponovno soglasno izvoljen dosedanji velezaslužni predsednik gospod dr. Josip Kronvogel, dvorni svetnik v p., kar so navzoči z aplavzom vzeli na znanje. Odborniki so: Cepič Marija, Farkaš Ivan, Jug Vinko, Kopič Rado, Koršič Lovro, Križanec Ferdo, Kreševič Franc, Lešič Ante, Logar Franc, Novak Jernej, Pučelik Friderik, Vodenik Šima, Vodopivec Jakob in Vučetič Mihael; namestniki gg. Zelenko Martin — Ptuj, Krajnc Janko — Maribor, Porekar Anton — Maribor, Globočnik Ivan — Maribor; preglednika računov: gg. Karis Ferdo, Meglič Otmar.

Dne 8. VII. t. l. se je odbor konstituiral tako-le:

1. Predsednik: glej zgoraj.
2. I. podpredsednik: Pučelik Friderik.
3. II. podpredsednik: Logar Franc.
4. Tajnik: Kopič Rado, namestnik Farkaš Ivan.
5. Blagajnik: Jug Vinko, nam. Vodenik Šima.

Nabavljalna zadruga v Mariboru opozarja svoje člane, da se preskrbe s trboveljskim premogom v mesecih julij in avgust, ker bodo poznejša naročila vsled vsakoletnih ovir otežkočena in dražja. Premog stane ta 2 meseca 1000 kg na dom postavljen Din 380, plačljiv v treh zaporednih mesečnih obrokih.

Glavni Savez — Rezolucija — Maribor.

In vendar je tako! V rezoluciji I. je izpuščen Maribor! Kaj poreče temu Zveza drž. nameščencev za Slovenijo?

Dr. K—I Čršulenski

Življenjepis treh upokojencev.

V »Upokojencu« z dne 25. VI. 1928. sem popisal, kako sta začela dva moža

svojo uradniško karijero, prvi kot avskultant, drugi kot pomožni sluga in kako sta jo končala. Prvi je bil upokojen pred uradnim zakonom z redno mesečno penzijo 460 Din kot dinarski staroupokojenec, drugi po uradnem zakonu z redno mesečno penzijo 1147 Din kot novoupokojenec. Obljubil sem pojasnila, kako da je moglo priti do take krivice. Slučaj je nanese, da sem pred kratkim govoril še z nekim drugim uradnikom, ki je mnogo let služboval pod zgoraj omenjenim višjim sodnim svetnikom, ob prevratu pa šel kot višji pisar oficijal v pokoj v Gradec. Tam šteje med altalpenzioniste. Obrazložil mi je, da imajo v Avstriji »altalpenzioniste«, »altalpenzioniste«, »neupenzioniste«, pripravljajo se pa še četrta najboljše vrsta penzionistov. Omenjeni višji oficijal šteje med najslabše plačane penzioniste in ima mesečne pokojnine 339 S, za hčerko pa, ki mu je gospodinja, 5 S doklade. Ta mož ima toraj v premagani, siromašni Avstriji čez 6½ krat več pokojnine nego njegov bivši šef v bogati Jugoslaviji — zmagovalki! In avstrijski višjesodni predsednik je še tega uradnika dobrohotno pokaral, zakaj da je stopil takoj v pokoj, zakaj da ni še vsaj kratek čas služil, bi dobil višjo pokojnino.

Tukaj se kaže, kako je Avstrija postopala s tistimi uradniki, ki so ob prevratu nji zaupali — in kako je ravnala Jugoslavija napram možem, ki so ji ob prevratu ostali zvesti in pomagali ob začetku vsak v svojem delokrogu graditi mlado državo.

Toda k stvari, to je, k pojasnilu, kako je prišlo do tega, da ima uradnik I. kat. 2½krat manjšo pokojnino kakor uradnik III. kat.

Načrt uradniškega zakona z dne 31. 7. 1923. ni nič razlikoval med upokojenci, ni toraj poznal kronskih staroupokojencev, dinarskih staroupokojencev in novoupokojencev. In to je bilo edino pravično. Ako je zakonodajalec uvidel, da so prejemki samoobsebi umevno, aktivnih in upokojenih uslužbencev nezadostni, da jih je treba zvišati, vendar ni mogel tistih izključiti, ki so bili pred 31. VII. 1923 upokojeni. Saj življenske potrebe teh upokojencev vendar niso manjše od onih, ki bodo upokojeni po 31. VII. 1923.

Naj tukaj omenim, da se je iz posebne noblese zgodilo, da je bil uradnik dne 30. VII. 1923 telegrafično upokojen! Da le re bi dočakal uradn. zakona! Načrt uradniškega zakona je bil plod dolgega, dobro premišljenega dela v zakonodajnem odboru; vzelo se je na vse ozir, posebno tudi na potrebno kritje v državnem proračunu. Ta načrt, katerega je predsankcioniral kralj, so imeli vsi poslanci v rokah, ko se je pripravljalo glasovanje o njem v Nar. skupščini. In kaj se je zgodilo?

Dam besedo možu, ki je na odličnem mestu sodeloval v sekciji zakonodajne-

ga odbora pri načrtu uradniškega zakona. Ta gospod nar. poslanec piše:

»Izpremembo (načrta glede upokojencev) so predložili poslanci tedanje vladne večine en dan pred koncem debate in izglasovanjem v plenumu. Poiskusili smo jo preprečiti; med sejo smo se sestali s člani vlade h pogajanjem. Vlada ni popustila. V znak protesta proti tem izpremembam zakonskega predloga smo potem v plenumu narodne skupščine pred glasovanjem odšli od seje, da bi jo eventualno napravili nesklepčno. Uspeha nismo imeli, zakon je bil izglasovan brez nas.«

Tako je prišlo na mesto pravičnega skrajno krivično besedilo člena 239 v uradniški zakon, po katerem »prej upokojeni uslužbenci ostanejo še nadalje z istimi pokojninami...«

Tako toraj: Vladina večina in vlada so na eni strani priznale neobhodno potrebo zvišanja prejemkov aktivnim in upokojenim drž. uslužbencem ter v tem smislu uveljavile uradniški zakon, na drugi strani so pa že vpokojene uslužbenice pustile pri notoričnih nezadostnih prejemkih ter jih tako vedoma jahnil v obup in bedo! Stvar je umljiva, če se pomisli, kdo je bil takrat na vladi in katere pokrajine so bile s to uredbo v prvi vrsti prizadete. Posebno se je bajé potrudil eden mož iz vladne večine za to izpremembo. Staroupokojenci bi ta vdarec lažje prenašali, ako bi bil morda že zakonodajni odbor z ozirom na slabe državne finance odločil, da upokojencem ni mogoče zvišati prejemkov. Toda zakonodajni odbor, v katerem so vendar poslanci vladine večine imeli odločilno besedo, je stvar na vse strani — posebno tudi glede kritja povečanih izdatkov — temeljito proučil, predno je načrt predložil kralju v predsankcijo in plenumu Nar. skupščine v izglasovanje. Ni torej bila državna potreba, ampak sovražna, grda poteza, ki je izročila staroupokojence pomanjkanju in mnogokaj samomoru. Še ena obtežilna okoliščina. Med temi staroupokojenci je mnogo takih, ki so ves čas svojega življenja zvesto stali narodu ob strani in stražili narodne meje, dasi so s tem samim sebi v Avstro-Ogrski škodovali. Tako so pomagali pripravljati tla Jugoslaviji. Danes pa se jim v zahvalo godi mnogo slabše nego tovarišem, ki so se ob prevratu orijentirali proti severu. Naša država bi življenje staroupokojencem lahko zboljšala in sicer tem lažje, ker ne gre za trajno, ampak le za začasno obremenitev državne blagajne; saj staroupokojenci odumirajo, v kratkih letih jih je bo več.

Radi popolnosti omenjam, da so se v uvodoma navedenih primerih obema upokojencema vsled novega obdobja prejemki znižali; prvemu od 460 na 405 Din; za koliko drugemu, mi ni znano.

Nadalje omenjam, da dobivata oba upokojenca razen navedenih pokojnin še tudi draginjske doklade. Toda te doklade so nekaj negotovega; ker niso uzakonjene, se jih more vsak čas črtati. Jako značilno je v tem oziru, da je Jugoslovski klub pred par leti predlagal v Nar. skupščini, da bi se naj staroupokojencem z ozirom na njihovo majhno pokojnino draginjska doklada prištela k pokojnini in uzakonila. Toda prijatelji staroupokojencev so si ostali dosledni in so ta opravičeni predlog odklonili. Bo ga treba ponoviti.

Tako se more zgoditi, da bodo — o čemer se je že opetovano govorilo in pisalo — draginjske doklade ob priložnosti znižane ali celo ukinjene in dinarski staroupokojenec naj živi od 405 Din, 800 Din pa plačuje stanarine!

Toda pustimo vse številke na stran in pribijmo gola dejstva:

Nesporno je, da aktivni in po uradniškem zakonu upokojeni uslužbenci s svojimi zvišanimi prejemki težko ali sploh ne izhajajo, radi česar se ob reviziji uradniškega zakona pripravljajo zboljšanje njihovih prejemkov.

Nesporno je, da dobivajo staroupokojenci približno eno tretjino do polovice manj, toraj očitno za ⅓ do ⅔ pre malo. Kako si torej državna uprava predstavlja možnost življenja staroupokojencev? Kako si naj staroupokojenec, ki ni več delazmožen — mnogi še imajo tudi nepreskrbljene otroke — omogoči življenje? Imamo dve vrsti staroupokojencev, a) take, katere je naša država že kot upokojence prevzela, b) take, kateri so ob prevratu ostali v aktivni službi, potem jih je pa pred uradn. zakonom upokojila naša država. Za prve je država dolžna življenjazmožno skrbeti po mirovnih pogodbah, za druge pa še tudi po službeni pogodbi.

Staroupokojenci morajo priti do svojih pravic. Najprvo se bo treba obrniti do oblasti in oseb, ki stoje ob krmiu države s prošnjo, da se ob tekoči reviziji uradniškega zakona vzpostavi člen 239 uradn. zakona, kakor se je glasil v načrtu.

Ako bi to ostalo brez uspeha, treba bo stvar predložiti v Ženevo in Haag.

To akcijo mora društvo drž. upokojencev za Slovenijo po možnosti sporazumno z bratskimi hrvatskimi in srbskimi društvi takoj začeti, vsekakor preden bi se revizija uradniškega zakona končala. Poleg drugih korakov bo kazalo naprositi nar. poslanca, da s podporo svojega kluba našo stvar predloži Nar. skupščini. Nadejam se uspeha. Ne morem si misliti, da bi se našli na odločilnih mestih v Beogradu možje, kateri bi se protivili tako jasno utemeljenim težnjam staroupokojencev.

Odpremljanje uslužben- skega davka.

Finančna delegacija nam pošilja: Novi zakon o neposrednih davkih nalaga vsem delodajalcem dolžnost, da morajo po lestvici, ki jo vsebuje pravilnik o uslužbenem davku, objavljen v Uradnem listu št. 31 z dne 31. marca 1928, pri vsakem izplačilu službenih prejemkov odtegovati davek in ga s predpisanim seznamom vseh uslužbencev in delavcev mesečno odpremljati pristojnemu davčnemu uradu. Olajšavo od te dolžnosti mesečnega plačevanja uživajo: 1. oni delodajalci, ki redoma ne zaposlujejo več kot pet uslužbencev in 2. delodajalci glede hišnega služabništva. Tera delodajalcem je že s pravilnikom dovoljeno, da smejo davek odpremljati četrtletno in sicer najkasneje 15. dan po preteku vsakega četrtletja. Predpisani seznamek pa morajo delodajalci pod 1 izpolniti za vsak mesec posebej in, ko plačajo davek, morajo davčnemu uradu predložiti seznamke za vse tri mesece. Za hišno služabništvo pa ni treba sestavljati seznamka. Zanje zadošča navadna pismena prijava, v kateri je navesti; ime in priimek posla, višino prejemkov v denarju in odtegnjeni davek. Če davek ni pravočasno plačan, se računajo od prvega dne po preteku roka pa do dne plačila bodstotne obresti. Onim delodajalcem, ki davka ne odpremijo v določenem roku, pošlje davčni urad pismen opomin, naj izroče predpisani seznamek in polože uslužbeni davek v osmih dneh. Če delodajalec tudi v tem roku ne izpolni svoje dolžnosti, odmeri davek davčno oblastvo na podlagi uradnih podatkov. Poleg tega pa mu predpiše še denarno kazen.

Smjernice.

Generalmajor u mirovini Ante Lešič.

Prilikom 23. p. mj. u »Kosovu« održanom obćem zboru »udruženja upokojencev i upokojenka u Mariboru«, bilo je i govora o smjernicama za rad udruge u idućoj godini. Povod razprave dade upoznav, da uspjesi dosadanjeg rada nestoje i nikakvom razmjerju sa trudom, energijom i marljivošću, koji se je zanj uložio.

Uzrok neuspjeha leži bez dvojbe u prvom redu u nama samim. Premda znamo što hoćemo, ipak neznamo naći pravog puta, kojim bi konačno mogli doći do cilja. Jedni misle, da bismo se morali staviti na vlastite noge, prestati sa moljakanjem tu i tamo i sa vlastitim zastupnikom poći u boj za naše opravdane zahtjeve. Drugi su osvjedočeni, da bi sa tom namjerom propali, tim više, što bi u tom slučaju morali izaći na političko polje a udruge treba i mora ostati nepolitična. Oni vide spas samo u organizaciji.

U jednom i drugom nazoru ima nešto dobrog. Prvi preporučuje neki put, kojim bi mogli poći a drugi se sa tim pitanjem još ne bavi, nego polaže veću važnost pripremi za boj, dakako samo formalno. Primjedba »pa već smo organizirani«, koja je tom prigodom pala, osvjetljuje nam jasno, što u tom nazoru još fali.

Pojam organizacije ne znači samo skupinu ljudi, koji su se našli da nešto dostignu. To nije dosta. Oni moraju i znati kako, kojim putem. Moraju biti na čistom o zaprekama, koje im se supro-

stavljaju i o načinu, kako bi ih mogli nadvladati, odstraniti. Ako u toj stvari ne postoji isto naziranje i složna volja, sjedinjenim silam i rastećim pritiskom djelovati, onda dakako nema izgleda za ikakvi uspjeh. Moć organizacije postoji nesamo u zajedničkom cilju, nego još više u složnom nastupu, istim putem prema njemu.

Mislim, da nije nužno upozoriti, što nam još fali, da postanemo istinska organizacija. Do sada smo bili samo organizacija na papiru, bez snage, bez du-

Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev

v lastni hiši

r. z. z o. z.

v lastni hiši

v Mariboru, Rotovski trg št. 2

nudi svojim članom najbolje ugodnosti pri nakupu specerijskega, delikatesnega in manufakturnega blaga kakor tudi kuhinjske posode in kuriva.

Zajtrkovalnica

vhod Lekarniška ulica 6, nudi prvovrstna vina in mrzle prigrizke. Odprta je tudi ob nedeljah in praznikih dopoldne.

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni, bolezni srea, ledvic in jeter.

Sezona: Maj—september

Sezona: Maj—september

Cene zmerne. V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev

v Celju, Prešernova ulica 10

v poslopju starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokojence, da pristopijo k zadrugi kot člani.

Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

ha, bez borbenosti, bez upliva. Što je za jednog bila zapreka, za drugog je bila pomoć i jedini oslon. Jedan vuče amo a drugi tamo, nije čudo da umiremo razočarani kao propalice, razdvojeni sa čitavim svetom. Na nama je, da se oporavimo i da se javimo, da i mi još uvijek zahtevamo pravo na život.

Pravila

društva »Samopomoč« državnih nameščenec in upokojencev mariborske oblasti, registrovana pomožna blagajna.

Tukaj smo navédli le važnejše člene pravil: Najvažnejši pa je za nas, ki stanujemo izven Maribora in bližnje okolice in vendar v mariborski oblasti, 5len 8., ki se koncem 4. vrste pravilno glasi: »do 31. avgusta 1928«. Tovarišem ljubljanske oblasti in ki so 31. XII. 1927 dovršili sedemdeseto leto starosti, je vstop v društvo »Samopomoč« zabranjen!

Zaenkrat se je delokrog omenjenega društva razširil samo na mariborsko oblast; za slučaj, da se to obnese, bo »Samopomoč« razširila svoj delokrog tudi na ljubljansko oblast, torej na celo Slovenijo, kar smo prvotno tudi zahtevali. Kdor želi postati član »Samopomoči«, naj prečita § 8. pravil in čimprej prijavi svoj pristop blagajniku, gospodu Vidicu v Mariboru, Smetanova ul. 34, II. Upokojenec št. 5, str. 2. (Pojasnila daje tudi uredništvo »Upok.«) seveda le svojim članom, ako je priložena dimarska znamka za odgovor.

Pravila stanejo 1 Din, po pošti 50 p več.

§ 3.

Namen društva je skrbeti za bolniško zavarovanje društvenikov, t. j. za državne nameščenec in upokojence mariborske oblasti ter dajati po njihovi smrti zakonitim ali oporočenim dedičem podporo ter jim tako pomagati v najnujnejši stiski in bedi.

§ 4.

Član društva lahko postane vsak v mariborski oblasti službujoči ali stanujoči drž. nameščenec(nka) ali upokojenec(-nka), nadalje legitimne žene članov, oz. legitimni soprogi članic, ki se posebej priglasijo in plačajo spodaj navedene pristojbine.

Po smrti člana Samopomoči izplača odbor društva iz fonda Samopomoči na podlagi uradnega mrtvaškega lista in predpisanega potrdila o vplačanih pristojbinah tolikokrat po 2 Din, kolikor šteje društvo članov, pod pogojem, da je bil dotičnik nepretrgoma eno leto član društva. Odbor ima pravico odkloniti sprejem člana; zoper ta sklep odbora je dopustna pritožba na občni zbor.

Društvu lahko pristopijo tudi podporni člani, ki plačajo enkratne ali zaporedne prispevke, nimajo pa pravice do zavarovalnine. (Dalje sledi.)

Telefon štev. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček 10.533

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje vložnega denarja nad 300 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana

Prešernova ulica

Stanje vložnega denarja nad 1200 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti. — Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občinski denar. — Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Hranilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSEŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

Celje,

Razlagova 7

Telefon 67

Ustanovljena 1906

Lastni kamnolomi

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na

PODRUŽNICA V TRBOVLJAH

Telefon 67

mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblik. Zahtevajte načrte in proračune.

Konkurenčne cene! — Ugodni plačilni pogoji!

Ustanovljeno leta 1810

Ustanovljeno leta 1810

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.

Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.